

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХVІІІ, БРОЙ 12

СОФИЯ, 1-15 ЮНИ 2017 Г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

e-mail: sinizdat@gmail.com

www.synodalpress.blogspot.bg

Юбилей

70 години Софийски свещенически хор *стр. 2-3*

Хроника от света

Освещаване на нов български храм във Виена *стр. 8*

XIV Международен фестивал на православната музика „Св. Богородица – Достояно ест“

На 7 юни централният площад на град Поморие за четиринадесета поредна година се превърна в площад на певческо тържество, младост и красота на съборно Православие, събирайки за сетен път музикални състави с над 600 участници от множество страни – Румъния, Сърбия, Русия, Украйна, Чехия, Гърция и България.

Тази година фестивалът бе под знака на 140-годишнината от рождението на Павел Чесноков.

Организатори на международния форум са Сливенска митрополия, Община Поморие и църковното настоятелство на храм „Рождество на Пресвета Богородица“.

Всички хористи, облечени в празнични концертни костюми, поведени от кириарха на епархията – Негово Високопреосвещенство Сливенски митрополит Йоанкиий, зам.-кметовете на града Илия Джинзов и Янчо Илиев и г-н Неделчо Стайков от Общински съвет Поморие, се отправиха в литийно шествие да посрещнат иконата „Достояно ест – Българска“, носена на ръце от духовенство.

Иконата с чудотворния лик на Закришницата на православно псалмопение, при пеенето на тропара „Достояно ест“, бе отнесена пред храма-домакин. Там бе отслужен празничен водосвет. За молебното последование край сливенския кириарх застанаха Агатополюският епископ Йеротеи – игумен на Поморийския манастир „Св. Георги“, архимандрит Димитрий – архиерейски наместник на Ямбол, ик. Кирил Попов – член на фестивалния секретариат, протоиерей Борис Георгиев – председател на храма, духовници от епархията и фестивални участници.

В прочувствено слово митрополит Йоанкиий сподели: „Събрали сме се тук да възлеем, да прославим най-чистата, най-достойната – св. Богородица. Хоровете,

които идват от различни православни страни, ни радват и утешават, защото предават и силата, и значението на спасението на нашата свята православна вяра. Православието, когато побеждава, то радва и утешава. Защото православната вяра е тази, която победи света.

Ние се радваме, че Бог ни помогна отново да бъдем заедно, защото да възляваш Пречистата, е дело славно, дело велико, дело спасително!“

Накрая митрополитът благодари на всички, които са се потрудили за провеждането на четиринадесетото издание на фестивала.

Под светлината на топломо юнско слънце всички присъстващи бяха поръсени с осветелните живителни води. След което се отправиха към сцената на площада за откриване на концертните изпълнения.

Музикалният директор на фестивала г-жа Йорданка Панчева-Тужарова от името на организаторите се обърна към участниците и гостите на фестивала: „Отново сме заедно под покрива на Пресвета Богородица. Отново тя ще е с нас в дните на това православно тържество. Тя ще ни благославя, а ние ще я славим. На добър час!“

Като пожела успех на участниците, зам.-кметът Янчо Илиев обяви Четиринадесетия международен фестивал за открит.

Тази година химът на форума и многолетствието бяха изпълнени от Средношколски смесен хор при СУ „Отец Паисий“ – Враца, с музикален ръководител и диригент Момчил Томов.

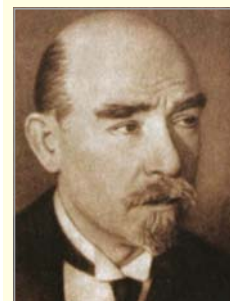
Присъстващите архиереи отправиха своето благословение над всички участници на фестивала и гости на слънчевия град Поморие.

Анула ХРИСТОВА

Откриване

Хорово-диригентската работа през погледа на Павел Чесноков (1877-1944)

Между големите майстори на хоровото изкуство като композитор, диригент и педагог ярко изпъкна личността на Павел Григориевич Чесноков. Роден преди 140 години, той остава в музикалната история със своите многобройни творби за хор – около 500 хорови пиеси – духовни съчинения и обработки на традиционни църковни распеви, работки на народни песни, хорови пиеси по стихове на руски поети. Хоровите произведения на Чесноков са свидетелство за мащаба и богатството на неговата музикална естетика. В тях звучат с цялата си красота и изящество руските фолклорни напеви, традиционните църковни мотиви и интонации на старинния распев, разгърнат с много фантазия, размах и в същото време много фин усет за тънка мяра в многогласни полифонични форми.

Потайвайки се в атмосферата на духовната хорова музика на Чесноков, слушателят има усещането за многопластовост на музикалното пространство, където мелодичните слоеве са разгърнати със самостоятелна логика и в същото време в пълна хармония помежду си. Неговите песнопения са с наситена, но рядко излища от сферата на съкровеното религиозно чувство звучност.

При Чесноков липсват устремът и инструменталният подход към хоровата партия в духовните концерти на Д. Бортнянски или комфортът от песнопенията на Архангелски, композирани в удобна певческа теснота и хармонично разположение акорди, или пък класическата предвидимост на полифоничното и хармонично развитие в музиката на Велдел. Често пъти, разграничавайки нивата на женския и мъжкия хор, Чесноков ги изгражда в самостоятелни темброви пластове, при които се получава ефект на триизмерност на звучността.

При Чесноков липсват устремът и инструменталният подход към хоровата партия в духовните концерти на Д. Бортнянски или комфортът от песнопенията на Архангелски, композирани в удобна певческа теснота и хармонично разположение акорди, или пък класическата предвидимост на полифоничното и хармонично развитие в музиката на Велдел. Често пъти, разграничавайки нивата на женския и мъжкия хор, Чесноков ги изгражда в самостоятелни темброви пластове, при които се получава ефект на триизмерност на звучността.

На стр. 6

ЮБИЛЕЙ

70-годишнина от основаването на Софийския свещенически хор

На 28 май, Седма неделя след Пасха – на св. Отци от Първия вселенски събор, с архиерейска св. Литургия в столичния катедрален храм „Св. вмчца Неделя“ беше отбелязана 70-годишнината от основаването на Хора на софийските свещеници. Богослужението бе оглавлено от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит. В

съслужение с него бяха Мелнишкият епископ Герасим – главен секретар на Св. Синод, ставрофорен иконом Ангел Ангелов – протосингел на Софийска епархия, ставр. ик. Мина Минчев – предстоятел на храма-гомакин, ставр. ик. Антон Вълчанов, протоиерей Йоан Куков и митрополитският протодякон Иван Петков.

Песнопенията по време на св. Литургия изпълняваше Хорът на софийските свещеници с диригент иконом г-р Кирил Попов. Впечатляващите сладкогласни и завладяващи песнопения на над 20-те свещеници превърнаха възкресната св. Литургия в незабравим празник за всички присъстващи.

По време на свещеническото причастяване ик. Кирил Попов произнесе проповед за Първосвещеническата молитва и за светите отци от Първия вселенски събор, завършвайки с призива: „Нека и ние като тях да ценим, да милеем и да работим за чистотата на православната вяра и единството на християните!“

След причастяването на верните отец Кирил се обърна към Негово Светейшество и всички присъстващи с тържествено слово (*публикуваме цялото слово*). Диригентът благодари и за честта и доверието преди 31 години да получи от

сегашния патриарх Неофит ръководството на хора.

В отговор Негово Светейшество патриарх Неофит сподели задоволството си от съществуването на такъв образец мъжки хор и не пропусна да отбележи особено любимите на софиянци участия на Свещенически хор в сборните изпълнения на Великия покаян канон и в акатистите на Пресвета Богородица. Той поздравя отец Кирил и всички хористи и пожела „да имаме въдъхновение, което техните изпълнения дават на нас, ценителите на църковната музика и духовните песни“.

Последвалите многолетствия бяха допълнени със специален поздрав и за протодякон Иван Петков, който празнува на тази дата своя рожден ден.

Накрая всички настоящи членове на Софийския свещенически хор получиха от патриарх Неофит специална грамота и новото издание на диска с изпълнения на великопостни и пасхални песнопения (записан през 1992 г. и преиздаден поради голямата интерес).

„Да пеем Богу дондеже есми!“, призова отец Кирил Попов като завършек на празничната служба.

Мартин МИТОВ

Иконом Кирил ПОПОВ, диригент на Софийския свещенически хор

Слово по повод юбилея

„Благословете Господа, свещеници Господни, пейте и Го прославяйте вовеки“ (Дан. 3:84)

Ваше Светейшество, Ваше Превосвещенство, всечестни отци, скъпи братя и сестри,

На днешната Седма света Неделя след Пасха Христова – на светите Отци от Първия вселенски събор, с отслужване на оглавлената от Ваше Светейшество света Божествена литургия ние отбелязваме както празничния ден, така и 70-годишнината от основаването на Софийския свещенически хор.

Всички изпитахме духовна радост от молитвено общение и като едно голямо семейство с едни уста и едно сърце въздадохме Богу хвала за Неговите велики благодеяния към нас грешните, помолехме се за упокоение душите на преселилите се във вечността наши близки, диригенти и хористи, както и за здравето, духовното издигане и благоприсъствие на нашия клир и народ.

Ако Псалмопевица възкликва: „Ще пея на моя Бог, докле съществувам. Нека Му бъде благоприятна моята песен“ (Пс. 103:33-34), то колко повече тези боговъдъхновени слова се отнасят за свещениците хористи. Наш дълг е да продължаваме своето отговорно пред Бога и народа пастирско служение, като проповядваме и чрез песнопение. С Божията помощ усърдно „пеейки, да служим и слу-

жейки, да пеем“.

Лично за мен е голяма чест и духовна радост, че преди 31 години приех от Ваше Светейшество диригентския пост на Софийския свещенически хор. От сърце благодаря за доверието към мое смирение. Паметни ще останат многобройните изяви на хора под Вашето умело ръководство, както и направените звукозаписи.

Ето каква оценка преди 40 години дава за този хор неговият председател тогава – архимандрит Йосиф (сега митрополит на САЩ, Канада и Австралия) в началото на забележителния концерт по случай 30-годишния юбилей на хора: „Той е школа за свещениците хористи. Работата в него обогатява душевността им. Те стават по-близки един към друг. Запознават се спонорно църковно-хорови творби и автори, усвояват добри хорово-певчески навици, усъвършенстват духовната си и естетическа култура, израстват като нрав-

ствено богати и хармонично развити личности“.

Радваме се, че на днешния празничен ден присъстват сладкогласни свещеници-доайени в хора, както и почти всички хористи от настоящия обновен състав, защото: „Колко хубаво и приятно е братя да живеят наедно“ (Пс. 132:1).

Всесърдечно и вседушевно благодарим на Ваше Светейшество за отслужената св. Литургия, светите молитви, отеческите грижи към хора и благополучието на всички нас!

Благодарим и на духовниците, участвали в богослужението, както и на миряните, дошли да се помолят днес в катедралния храм и да споделят всеобщата радост от празника!

Като изразяваме своята синовна обич и признателност, благопожелаваме на Ваше Светейшество крепко здраве, бодрост, сили и Божия помощ във Вашето ревностно първосвещителско служение!

На многая и благая лета, Святейший Владико!

ХРОНИКА

Концерт на Синаодалния хор на Московската патриаршия в Пловдив

В Дните на руската култура у нас, с благословението на Негово Високопреосвещенство Пловдивски митрополит Николай Синаодалният хор на Московската патриаршия изнесе концерт в Драматичен театър „Н. О. Масалитинов“ в Пловдив на 11 юни. Събитието бе организирано от Пловдивска света митрополия и храм „Св. Николай Мирликийски Чудотворец“, Подворие на Московския и

на цяла Русия патриарх в София, под патронажа на Министерството на културата на Руската федерация и посолството на Руската федерация в България.

В залата на Драматичния театър присъстваха преосвещените епископи Мелнишки Герасим – главен секретар на Светия Синод на БПЦ, Знеполски Арсений – първи викарий на Пловдивския митрополит, архимандрит Филип Василцев – предстоятел на Руското подворие в София и представител на Московския и на цяла Русия патриарх при Българския патриарх, ставрофорен иконом Тодор Хаджиев – протосингел при Пловдивска епархия, архиерейски наместници, свещеници от града и епархията и много миряни.

Московският патриаршески хор с ху-

дожествен ръководител Алексей Пузаков и диригент Александър Майоров изпълни по изключителен начин и с огромно благоговение шедьоври на църковната музика, като „Достойно есть“ на Чайковски, „Полиелей“ на Рахманинов и „Во Царствии Твоем“ на митрополит Иларион Алфеев.

Повече от час притихналата зала се наслаждаваше на англогласното пееие и богатството на гласовете на смесения хор, който завърши концерта с три руски народни песни, а специално за българската публика изпълни и песента „Альоша“, за руския войник, чийто монумент се извисява над Пловдив. За прекрасните изпълнения певците бяха дълго и заслужено аплодирани.

В края на концерта Знеполският епископ Арсений излезе на сцената,

като благодари специално на диригента Александър Майоров и на всички певци от името на Пловдивския митрополит Николай за голямата духовна радост и им пожела да преумножават своя талант, завършвайки с думите на великия Псалмопевец, свети пророк и цар Давид: „Ще пея на моя Бог, докле съществувам“.

Пловдивска митрополия

ЮБИЛЕЙ

Софийският свещенически хор на поклонение в Троянската света обител

В неделния ден на 28 май Софийският свещенически хор отбеляза своя 70-годишен юбилей с тържествена патриаршеска литургия в митрополитската катедрала „Св. Неделя“.

На следващия ден честването продължи с поклонническо пътуване до Троянската света обител. Там духовниците бяха гостоприемно и сърдечно посрещнати в манастира от игумена – Велички епископ Сионий. След като се поклониха на Троянската св. Богородица, столицните свещеници взеха участие в манастирската вечерня. Заедно с троянските братя те отслужиха и молебен пред Богородичния чудотворен образ.

Послева заупокойно последование пред гроба на приснопамятния Български патриарх Максим. Присъстващите духовници, всички от които са лично ръкоположени от него или с неговата благословия, с голяма сърдечна топлина отпяха траурните песнопения и палеха свещи в негова памет. На мертвеното последование наред с патриарх Максим бяха споменати и всички упокоили се диригенти и свещеници – хористи.

Богослужбните последования завършиха в центъра на съборния манастирски храм с гръмо многолетствие. Иконом Кирил Попов официално поднесе поздравление и благодарност на Величкия еп. Сионий, а той от своя страна ги приветства с: „Добре дошли“.

Духовниците се разо-

диха в изцяло обновената света обител: новата сграда с всички приемни зали, параклисите, монашеската и игуменската трапезария, избата, гостните на двата етаж, книгохранилището, изложбата в чест на дядо Максим и църковните магазини. И тъй като някои от тях не са ид-

те многобройни пътувания и концерти. С певчески поздрав към всички присъстващи се обърнаха солистите-доайени на хора. Техните изпълнения бяха продължени от младите.

Вечерта се превърна в празник на песента – от миналия до днешния век,

вали в манастира от десетки години, с голям интерес и възхита забелязваха промените.

След вдъхновяващата разходка из манастира свещениците се събраха на братска трапеза. Дълго време те си спомняха за прекрасни преживявания от дългогодишната им история като хор и запомнящи се случки от техни-

с изпълнения на духовни песни и образци на българския фолклор. С еднаква лекота духовниците изпълняваха монодийни песнопения и многогласна музика. За пореден път доказаха, че за тях няма никаква пречка да изпълняват прецизно както източна, така и многогласна църковна музика.

Весела ИГНАТОВА

Справка

Софийският свещенически хор е основан през 1947 г. с инициатор и пръв диригент Иван Куртев (1911-1996). Следващи негови художествени ръководители са: свещеник Кирил Велев (от 1950 до 1951), свещеник Иван Русинов (1951-1952), протопсалт Иван Повасилев (1952-1953), ставрофорен иконом Димитър Попконстантинов (1954-1975), архимандрит Неофит, сега Български патриарх (1975-1986), и от 1986 г. Кирил Попов, сега иконом. В репертоара на хора са включени многогласни песнопения предимно от български и руски автори, както и едногласни творби от източната църковно-певческа традиция. Съставът има издадени записи на грамофонни плочи (1981 и 1989 г.) и компактдискове (1992, 1999, 2010 и 2012 г.).

Свещеническият хор се изпява най-

вече с духовни концерти, като взема участие в църковни тържества (един път в Унгария – 1984 г.) и изпълнява църковни песнопения по време на богослужения, преди всичко през Великия пост.

С голям успех хорът участва на Третия международен фестивал „Академия за православна музика“ в Санкт Петербург и остров Валаам, Русия, в края на месец юли 2011 г. През м. октомври 2014 г. свещеническият хор осъществява поклонническо пътуване до Зографския манастир, Света Гора, по повод празника на 26-те Зографския мъченици, като изпълнява песнопенията на Всенощното бдение и св. Литургия.

Софийският свещенически хор е носител на ордена на Българската православна църква „Св. Кирил и Методий“ – втора степен.

ХРОНИКА

България

Заупокойни богослужения за екзарх Йосиф

По многогодишна традиция паметта на екзарх Йосиф бе почетена със заупокойна св. Литургия и панихида в митрополитската катедрала „Св. Неделя“, където се намира гробът му. Тази година се навършват 177 г. от рождението и 102 г. от кончината на приснопамятния Български екзарх.

Заупокойната св. Литургия бе възглавена от Мелнишкия епископ Герасим. Съслужиха софийският протосиндел ставр. ик. Ангел Ангелов, архим. Филип Васицев, ставр. ик. Нелуи Опръ, свещенослужителите при храма: прегседателят ставроф. ик. Мина Минчев, прот. Николай Цурев, свещ. Георги Николачков и дякони.

Молитвено участие в богослужението взеха Негово Светейшество Българският патриарх Неофит и синодалните архиепископи Великотърновски Григорий, Неврокопски Серафим и Врачански Григорий.

Песнопенията на богослужението бяха изпълнени от Московския синодален хор под диригентството на знаменития Алексей Пузиков. Този хор е един от най-старинните професионални хорски колективи в Русия – създаден е в Москва през далечната 1721 г., като основа на хора станали певци с духовен сан от възникналия през XVI в. хор на патриаршеските дякони.

В края на богослужението със слово за живота и делото на приснопамятния екзарх Йосиф към богомолния народ се обърна Негово Преосвещенство епископ Герасим. Той благодари за прекрасното пеене на Московския синодален хор и погърта, че гостите от Москва са потомци на руските воители, освободили Отечеството ни от османско иго и така роденият в поробената България екзарх Йосиф завършва своя земен път в свободната си Родина.

Панихидата при гроба на екзарха бе оглавена от Негово Светейшество патриарх Неофит, в съслужение с митрополитите Великотърновски Григорий, Неврокопски Серафим и Врачански Григорий, Мелнишкия епископ Герасим и духовници.

Нина КОМАРОВА

ДОКУМЕНТИ

Софийската духовна семинария с нов ректор

На вечерното богослужение, на 13 юни, Българският патриарх Неофит заедно с членове на Св. Синод назначи и въведе Негово Високопреподобие архимандрит Пахомий (Лозанов) за ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“.

На тържествената служба взеха молитвено участие Великотърновският митрополит Григорий, Ловчанският митрополит Гавриил, Варненският и Великопреславският митрополит Йоан, който е духовен надзорник на Семинарията, Неврокопският митрополит Серафим, Старозагорският митрополит Киприан и Врачанският митрополит Григорий. Присъстваха и много свещеници, монаси и богомолци.

Ефимериите при духовната школа – свещеник Божидар Маринов и свещ. Константин Цанков, отслужиха вечерното богослужение.

В края му Българският патриарх Неофит поздравя митрополит Киприан и представи архимандрит Пахомий на духовниците, учителите, учениците и всички гости. Патриархът каза, че св. Синод се е водел от желанието ректорът на семинарията да е духовно лице, което с много желание и труд да поеме тази особено отговорна длъжност.

На свой ред, новоназначеният ректор архимандрит Пахомий благодари, като каза, че се изпява пред предизви-

кателство, но с радост ще изпълни това послушание: „По пътя ще срещна много млади души, които да бъдат утвърждавани и възпитавани в Христа, но това не може да стане без Божията помощ и молитвеното застъпничество на св. Йоан Рилски“. Още каза, че ще се стреми да помага на учениците във всяка тяхна нужда и ги помоли винаги да се обръщат към него. В речта си призова учителите и родителите към единомислие за добри резултати в образованието и възпитанието на семинаристите. Новоназначеният ректор архимандрит Пахомий завърши своето слово с благодарност към всички за оказаната подкрепа.

В знак на внимание и за църковни заслуги Светият Синод награди досегашния ректор на Семинарията г-н Димитър Костадинов с орден „Св. Климент Охридски“ – първа степен. От своя страна той благодари, като каза, че винаги със смирение и труд се е стремил да изпълнява тежкото послушание, което св. Синод му е възложил.

СДС „Св. Йоан Рилски“

XIV Международен фестивал на православната музика

7-11 юни 2017 г.

„Св. Богородица – Достояно естъ“

7-11 юни 2017 г.

Фестивални концерти

Църковен хор при храм „Благовещение“ с диригент Виталие Русу, гр. Тързу Окна, Румъния

Председател на Комисията на фестивала в 14-ото му издание е Неоиво Високопреосвещенство Старозагорски митрополит Киприан. Почетен председател е доц. Димитър Димитров. Членове: иконом Кирил Попов, доц. г-р Весела Гелева и Тания Никлева-Владева.

По традиция фестивалните концерти се провеждат в храм „Рождество Богородично“ в три категории: 1-ва – Църковни хорове, 2-ра – Източно пеене и 3-та – Хорове и Вокални ансамбли.

ПЪРВИ фестивален ден

Първият фестивален концерт започна вечерта в 8-те часа на откриването, 7 юни.

Православният ансамбъл „Преображение“, 3 кат., от гр. Житомир, Украйна, изпълни с неподправена мажорска чистота 10 кратки песнопения, за които бе връчена грамота с благослов.

Хор „Св. Наум Охридски“ с диригент Андрей Касабов, София

Дамски църковен хор при храм „Успение Богородично“ от Благоевград, кат. 1., с диригент Милена Спасова, утеш слушателите със 7 църковни песнопения.

С бурно ръкопляскане бе посрещано всяко от 4-те изпълнения на хора за източно пеене „Св. Наум Охридски“, с диригент Андрей Касабов. Това беше тяхното второ участие в престижния музикален форум, с което зареждаха почитателите на източноправославното пеене. Те останаха особено впечатлени от изпълнението на композицията на Иван Хармосни „Слава на св. Наум Охридски“, под музикалната редакция на А. Касабов.

В края на концерта иконом Кирил Попов от името на Сливенския митрополит Йоанкиий и фестивалната комисия връчи на Момчил Томов – музикален ръководител и диригент на Средношколски смесен хор при СУ „Отец Паисий“, Враца, специално отличие за великолепно представяне на Тринадесетия международен фестивал на православната музика „Достояно естъ“, Поморие 2016 г., за умено ръководение на хора, ревностно отношение към православната музика и за възбуждането в православната Вира на погреставящите чрез църковните песнопения. Връчането на отличението на един от най-магистре диригентите на фестивала бе аплодирано с радостни възгласи.

ТРЕТИ фестивален ден

Концертите през третия ден, 9 юни, започнаха с петте изпълнения на Средношколски смесен хор при СУ „Отец Паисий“ – Враца, кат. 3., с диригент Момчил Томов.

После следва индивидуално представяне на йеромонах Юстин Зографски. Подкрепял от икона на двамата певци, той изпълни три песнопения. Две от тях се поднасят на

Средношколски смесен хор при СУ „Отец Паисий“ с диригент Момчил Томов, Враца

слушателите за първи път: Рождественики хвалитни стихури, по подобие на Пасхашите, гл. 5, и „Ангели Воспоица“ на преп. Йоан Кукузел.

Вокална формация „Арт Воис“ при Авдовския музикален колеж „С. Людкевич“, Украйна, кат. 3., се представи с пет песнопения.

Красиви и майсторски поднесени бяха 5-те изпълнения на Вокалния ансамбъл „Канцус де Орис“ от гр. Пловдив, кат. 3., с диригент Дорис Хофман.

Вторият концерт за деня поднесе на българските слушатели голяма изненада.

Той стартира с уникалните по рода си източноправославни изпълнения на семейния хор от български произход „Чешма Варушта“ при храм „Св. Димитър“, с. Кринично, Болгарски район, Огоста общ., Украйна. Из свободно отворените уста се носеха песнопения с богата българска фолклорна окраска, унаследена от техните прабаби и майки. Тафтените сукиани, лаптите (ковани ко-

Смелен църковен хор „Чешма варушта“ при храм „Св. Димитър“, с. Кринично, Болгарски район, Украйна

ланици украини), пенгизарите и бяло-келлибарените зързани и цялото сценично облекло е отминало през десетките години на времето, за да се завърне сега чрез тези красиви деца в България и да затроне до бола българските сърца, и забравени съзвучия на обич към Родината да потекат по умлените лица.

После следва 6 изпълнения на децата от хор „Аве Анима“ при детска школа по изкуствата „М. И. Глинка“ – Троицк, Русия, кат. 3., с диригент Анастасия Брауго.

Камерният ансамбъл „Аколада“ при Народен дом „Проввета“ от гр. Абов, Украйна, кат. 3., с диригент Володимир Савицкий представи 8 изпълнения.

Накрая ерцикът византийски хор „Доместики“ от Драма, кат. 2., с диригент Григорий Папаемануил, изпълни 8 песнопения.

Индивидуалният участник Никола Антонов с певци от византийския хор „Доместики“, Гърция

ЧЕТВЪРТИ фестивален ден

През четвъртия ден, 10 юни, се провежда три концерта.

Първият концерт Включваше песнопенията на двамата източноцърковни псалти: Никола Антонов от България, кат. 2., се представи с 4 композиции, между които дъбе на Калистрат Зографски и една на Неофит Рилски; протопсалтият Григорий Папаемануил от гр. Драма, Гърция, изпълни 5 песнопения, между които една древна херувимска песен от литургията на св. ап. Яков, гл. 5.

Майсторски представи своите 6 песнопения хор „Касана Доместика“ от Шумен, кат.1., с диригент г-р Юлиана Панова, както и хорът на медиците „Родина“ от София, кат. 3., с диригент Мая Василева-Чепорова, своите 7 изпълнения.

Хор „Ave Musica“ с диригент Тания Никлева-Владева

Вторият концерт започна с представянето на църковния Камерен хор при храм „Св. Климент Охридски“, кат. 1., с диригент доц. г-р Ваня Кисьева, Включващо 6 композиции. После следва хор „Свято“ от Черноморск, Украйна, кат. 2., с диригент Анна Грушевска, с 4 изпълнения; Камерен хор „Проф. Георги Робев“, София, кат. 3., с диригент Нели Грошевска, 6 изпълнения; и хор „Аве Музика“, София, кат. 3., с диригент Тания Никлева-Владева, който представи творбите на 6-ма композитори.

Третият и последен за деня концерт в храма започна с хор СКХ „Петър Диев“ при столичния храм „Св. св. Кирил и Методий“, с диригент г-р Борна Найденова. После следва Академичен камерен хор „Гаугеаус“, Пловдив, кат. 3., и Троицки камерен хор от Москва, Русия, с диригент Алексий Малиц.

Особено тържествен бе завършекът на концерта, който ознаменува всички досега фестивални концерти. Това бе мощното възмение, презвизувано от красивите гласове на над 150-те певци от Сборния хор на фестивала, наречен Фестивален хор „Достояно естъ“.

Един след друг дирижираха тримата членове на фестивалната комисия, а накрая под диригентството на нейния председател – Неоиво Високопреосвещенство Старозагорски митрополит Киприан, хорът взнесе трикратно многогласие, което отекна през куполите на храма за светли бъднини и крепка надежда в Родилата наша Бог и Спасител – Превъзпята Богородица, която те съборно и достойно възпявахме през всички дни, посветени на нея – по-чтимата от херувимите и неслравнено по-славна от серафимите.

Аниела ХРИСТОВА

Закриване

В деня на празника „Достояно естъ“ – 11 юни, който тази година съвпадна с Неделя на Всички светии, фестивалът бе официално закрит.

Празничната архиерейска св. Литургия в храм „Рождество Богородично“ бе възглавена от Неоиво Високопреосвещенство Сливенски митрополит Йоанкиий, в съслужение със Старозагорски митрополит Киприан. В богослужението участваха още ик. Кирил Попов, ик. Петър Василев, свещ. Емилян Михайлов и гостуващи свещеници.

Председателят на фестивалната комисия Старозагорски митрополит Киприан със Сборния хор „Достояно естъ“

Обединени от една православна Вира и духовната радост на празника, свещеници и миряни отпразвиха едно своите благодарности и молитви към Майката на човешкия род – Превъзпата Богородица. Тържествено прозвучаха песнопенията, изпълнени в различни части на храма. По традиция в тази последна за фестивала литургия участва много хора, които показват многообразието на певческите традиции в Православната църква.

Песнопенията от утринното богослужение изпълни хор „Доместики“, Драма, с диригент Григорий Папаемануил, подкрепен от Никола Антонов и йеродиякон Юстин. В богослужбата като изкусни църковни певци се изявиха още: църковен хор при катедралата „Св. Спирidon Тримитунтски“, Огоста; СКХ „Петър Диев“ при столичния храм „Св. св. Кирил и Методий“ и църковен хор при храм „Св. Атанасий“, Варна.

На тържественото закриване в храма домакин присъстваха кметът на града Иван Алексиев, зам.-кметът Илия Джинзев, председателят на Общинския съвет Адам Агамов, организационният секретариат и гр. представителите на местните и общинските власти.

Неделният и последен за фестивала ген съвпадна с 40-ия ден от кончаната на един от неговите сънователи – иконом Иван Стойков. По време на литургията бе отправено заупокойно прошение за него, а в края на богослужението всички присъстващи го почетоха с дълбок поклон и ръководени от ик. Кирил Попов, изпяха „Вечна памет“.

В края на богослужбата с празнично слово към народа се обърна митрополит Йоанкиий, в което подчерта необходимостта от ходайствително на светиите и подвизанието на всеки християнин за достигане на лично спасение.

XIV Международен фестивал в Поморие завърши със заключителен концерт на участниците и връчване на отличия на хорвете и диригентите. Всички те бяха индивидуално оценени и удостоени с грамоти за прецизна музичиране, ансамблова звучност, възбуждане на интереса или успешен дебют.

От архиерейския престол митрополит Йоанкиий с внимателно проследяваше изпълненията, а диригентите лично се благодари за от него. В края той изрази радостта си от успеха на XIV МФПМ „Света Богородица – Достояно естъ“ и даде своето благословение за следващото 15-о юбилейно издание.

Кметът Иван Алексиев официално закри фестивала.

Весела ИГНАТОВА

Снимки от събитието: Весела ИГНАТОВА

7-11 юни
2017 г.

XIV Международен
фестивал на
православната
музика
„Св. Богородица –
Достоинство ест“

От стр. 1

Характерно за неговите песнопения е поверяването на солистична функция на цяла хоровая партия. Така е например в прекрасния причастен концерт „Заступнице усердна“. В „Достоинство ест“ във *fis moll* гтък, трите високи партии изпълняват широка и красива мелодия в типично руски интонационен стил, докато басовата партия очертава начупена линия от квинтово-квартови скокове, наподобяваща звън на камбани по време на тържествено богослужение.

Чесноков построява акордовата си звучност в тясно или широко разположение, използвайки изключително умело вокалното пространство като едно от изразните средства. Още по-силен ефект има внезапно преминаване от широко разположение на акордите в тясно или редуването на крайни хорови регистри, както е например в концерта „Мати Божия“. Това изграждане на хоровата фактура изисква високо вокално майсторство в целия диапазон на хоровия ансамбъл.

Звукът в песнопенията на Чесноков обхваща богат спектър от чувства и вълнения, които молещият се би могъл да изпита, изричайки свещените думи. Ансамбълът е поставен пред изпитанието да балансира между огромните звукови пространства в наситената или прозрачна акордова фактура и спокойствието и блажените състояния на молитва, упование и благодарност. Това прави неговите песнопения особено трудни, тъй като да се възпроизведат точните височини и трайности, е само податливостта към сложното осмисляне на неговата музика. Същевременно почеркът на Чесноков в изграждането на хоровата фактура придава на неговите църковни композиции универсалност, позволяваща тяхното изпълнение да е подходящо за царствените катедрални от XIX в., с ог-

ромни пространства и многобройни куполи, но запазвайки интимния дух на молитвеност и тихо упование.

Музикалното творчество на Павел Григориевич е само едно от богатствата от него. Благодарение на музикалния талант, заложен от голямото му семейство, където всички са музиканти и хорови диригенти, както и на високото ниво на музикално образование, получено от педагози като С. Танеев, Г. Конос, М. Иполитов-Иванов и Смоленски, Чесноков се развива като педагог и диригент с изключителни за времето си постижения. Неговите музикални творби, както и теоретичната разработка „Хорът и неговото ръководене“, посветена на учителя Смоленски и завършена през 1928 г., са израз и потвърждение на богатия му практически опит и дълбоко разбиране на изкуството „работа с хор“.

В своите хорови произведения Чесноков разполага звука в целия диапазон от гласови и изразни възможности, които съставят би могъл да покрие. Начинът, по който поставя на изпитание техническите и изразни качества на хора, е свидетелство за дълбокото познаване на бравенето с инструмента *хор*. На изпитание са поставени също и естетическите критерии на диригента, който се наема да работи неговите партитури.

В резултат от това ед-

на разгърната в широко разположение акордова фактура на песнопението може да се превърне в повод хорът да покаже колко силно може да пее, а диригентът – с колко широка амплитуда да движи ръцете си, а защо не и цялото си тяло. Разположените във висок певчески регистър женски гласове лесно могат да заглушат кадифената звучност на водещите изящни мелодии вътрешни гласове, а басовата партия, която често е разположена в крайно нисък регистър, да изгуби авторитета си на фундамента на цялата фактура и да пропусне да придаде ефекта на звън на тежки катедрални камбани.

Книгата на Чесноков „Хорът и неговото ръководене“ представлява своеобразно методическо ръководство, засягащо най-важните аспекти от работата с хор. Тя излиза от печат през 1940 г. и всички изводи и напътствия, които съдържа, са извлечени от личния творчески опит на автора. В писмо до К. Птица Чесноков споделя:

„Аз, в кратки шрихи вложих в нея целия принос на почти петдесетгодишна практика, направих (добросъвестно) това, което ми се искаше да направя за моето най-любимо изкуство“ (с. 18).

Страстта на Чесноков към хорното изпълнителство се запазва до края на живота му и тя е дълбока, сериозна и осъзната като единствен начин да се озвучат „най-тънките извивки на душевните движения, мисли и чувства, изразени в изпълняваното съчинение“ (с. 19). Както изтъква К. Птица в предговора към книгата, Чесноков „принадлежи към тази плеяда от забележителни артисти, за които художествената дейност във всеки момент представлява священоействие“ (с. 6), а основен принцип при взаимоотношенията с ръководения от него хор са „дълбоката човечност и взаимно уважение между певци и диригент“ (с. 7).

Не случайно К. Птица в предговора си към книгата отбелязва, че всички

ръководени от Чесноков хорове са на изключително високо ниво. Това не е изненадващо, ако съдим по представата на Чесноков за съвършения хор: „...тихи, но широки и пълнозвучни акорди, като вълни, които плавно ни обливат, равна пълноценна звучност, която ни очарова, удивително сливане на всички гласове в един акорд; ние не чуваме в тази обединена звучност не само отделни певци, но и отделни партии от хора, всичко се слива и уравновесява, така че да образува прекрасна акордова звучност ... хорът с неговите многочислени певци се представя пред нас като един жив организъм“ (с. 21).

Като ярък представител и волеца фигура с безспорен принос във високо ниво на руската (тогава съветската) хоровая школа, Чесноков разработва теоретичен подход за успешно постигане на това единство на звука и мисълта, така характерни за времето и националната принадлежност на автора. Като главни и неизменни елементи на хоровата звучност Чесноков издига ансамбъла, строя и нюансировката. Той ги разглежда като значими в такава степен, че дори и в хоровото изпълнение да бъдат жертвувани дикцията и ритъмът, достатъчно е ансамбълът, строят и нюансировката да бъдат на ниво, за да бъде изпълнението оценено като висококачествено.

И трите аспекта от реализирането на този идеален хорват образ подлежат на регламентирани и в своята разработка авторът предлага една доста добре устроена система, извлечена от неговия собствен опит, доказала се като ефективност и резултат. За съжаление обаче, ефективността на тази система в днешно време би могла да бъде практически уязвима, тъй като изисква специфични социално-психологически условия, при които да се разгърне и да даде плодове.

Според Чесноков идеалният работен ритъм на хора трябва да бъде по два часа ежедневно. Ако хоровият колектив е на кратък творчески лагер с цел да подготви конкретна програма или е студентски или ученически хор, където хористите са задължени да присъстват, това е напълно реалистично и постижимо. Не трябва да се забравя също и че между 50-те и 90-те години на миналия век участието в задгранично турне на хоров колектив беше една от малкото възможности за социалистическия човек да надникне отвъд *желязната завеса*. Това беше мощен стимул за певците да вложат цялото си старание в това изкуство.

Чесноков твърди, че би се получил идеален баланс, ако хорът се състои от четири партии с по шест гласа – три леки и три тежки като тембър, които са не само равни по брой, но и перфектно подбрани по тембър. Но дали това е възможно сега, когато хоровото изкуство различа толкова много на хористи, болшинството от които са непрофесионални певци и които практикуват това изкуство не за високи постижения, а за удоволствие?

Методиката на работа с хор на Чесноков е показателна за това колко значимо е било хоровото изкуство по негово време и колко подкрепяно от обществото и институциите е било, за да може да си позволи толкова широк подбор с толкова висока критичност. В днешно време, когато светът е отворено пространство, личността на диригента е тази, която трябва да привлече, задържи и мотивира за изключително сложната работа в хоровия колектив певци с музикални и личностни качества, които заедно да вървят по

Среща на
диригентите

Традиционната среща на индивидуалните изпълнители, ръководителите и диригентите на хорвете-участници се провежда през сутрешните часове на 6 юни, четвъртък. Сред приятната атмосфера на обновената Градска художествена галерия на гр. Поморие дейците на певческото изкуство лично да представят себе си и своите хорове. Да споделят постигнатите досега успехи, както и своите мотивации и упования за творческа работа в днес деликатното и фино поприще на православната музика. Защото в нашето съвремие заниманията с религиозна музика, и то православна, отдавна е изцяло въпрос не на някаква външна принуда, а на вътрешни екзистенциални търсения и безкористна любов към молитвеното песнопение.

В началото диригентите бяха приветствани от музикалния директор на фестивала – г-жа Йорданка Панчева-Туджарова. Бяха им официално представени председателя на Фестивалната комисия – Негово Високопреосвещенство Старозагорски митрополит Киприан, и нейните членове. Както и представителят на Уп-

равителния съвет на Съюза на българските композитори и председател на секция „Музиколози“ проф. Юлиан Куямджиев.

Специални благодарности бяха изказани към всеки един от дългогодишните сътрудници на фестивала – от БНР, Синодално издателство и Сливенска митрополия на БПЦ-Българска патриаршия. И не на последно място – на самоотвержените организатори от Община Поморие, без чиято почти целогодишна подготовка фестивалът не би имал днешната си международна популярност и престиж.

По повод 140-годишнината от рождението на композитора Павел Чесноков, на чиято памет е посветено тазгодишното издание на фестивала, д-р Боряна Найденова – диригент на Смесения камерен хор „Петър Динев“ при храм „Св. св. Кирил и Методий“, София, изнесе доклад на тема: „Хорово-диригентската работа през погледа на Павел Чесноков“.

Срещата продължи в тихи непринудени разговори с надеждата и за бъдеща през следващата година.

Анула ХРИСТОВА

От стр. 6

дългия път към високото майсторство.

С висока практическа стойност са препоръките, които Чесноков дава за постигане на свършен строй на хорвата звучност. Той казва: „Хорът е едно колективно ухо“ (с. 23). Действително, ако всеки от хористите не носи своята част от колективната отговорност толкова активно, колкото и своята персонална – за доброто интонироване в хора, то хоровият строй никога не би могъл да бъде на необходимото ниво.

И все пак, начинът, по който Чесноков съветва хоровия диригент да възпитава усещането за интонация у хористите, е реална помощ и ключ към осезаем ефект в стройното звучене на хора. Защото човешкият глас е нетемперирани музикален инструмент и ако при това положение певецът не се възпитава в усещане за тоновете като взаимосвързани, а не като изолирани звуци, то постигането на интонационна прецизност е невъзможно. Мисленето на чистите интервали като опорни, основни, без тежнени, на големите – като разширяващи се, а на малките – като стесняващи се, кореспондира пряко с функционалността на степените в лада. Този начин на мислене не само обезпечава стабилността на хорвата интонация, но прави звучността жива, пластична и дишаща. Напрегнатостта на чувствителните и на водещите тонове и устойчивостта на основните водят до психологическия ефект на напрежение и удовлетворение. Това е част от музикалното майсторство на всеки хорист, тъй като той бива принуден да следи тежнената както в своята мелодия, така и по вертикал – в цялата хоровая хармония.

Чесноков обръща специално внимание на възпитаването и постоянния контрол на хоризонталния и вертикален музикален слух. Това е един от универсалните принципи на търсене на стройна и стабилна звучност, който би могъл да функционира в хорови състави с амбицията за интонационна прецизност.

Чесноков споделя своя опит и по други, все така важни компоненти на хоровото изпълнителство, като: дишане, динамическа нюансировка, ритъм, темпо, дикция и разположение на хора. Той казва: „Без правилно дишане не може да има правилен му-

зикален звук“ (с. 50) и нарича дишането при говор *малко*, а при пеене – *голямо*, подчертавайки важноста на икономичното използване на издишвания въздух. Динамичната скала от *pp* до *fff* илюстрира графически с пирамида на динамическите области, всяка от които притежава възможности за

още по-fino степенуване на звучността (с. 97).

По отношение ритъма и темпото – изразни средства, които много често създават непреодолими затруднения на хористите и диригентите, Чесноков се изразява по много семпъл и в същото време напълно точен начин: ритъмът е „душата, сърцето на музиката“, а темпото – „двигателната сила на изпълнението“ (с. 106).

Чесноков не пропуска нито един детайл от цялостната техническа и ху-

дожествено-изразна картина на работата с хор. Той дава съвсем конкретни правила за много от компонентите на тази сложно функционираща система, включително план за домашна работа на диригента, съвети към младия диригент и образец на ведомост за прием на нови хористи.

Запознавайки се с методиката за работа с хор на Чесноков, читателят придобива не само полезни практически познания, част от които са приложими и днес, но и много релефна картина на духа на времето, в което са били много по-приложими. В същността си хоровото изкуство е социално ангажирано и в същото време силно зависимо от множество социално-политически и обществени фактори. По тази причина в изпълнението на

един хор винаги проличават наслажденията на преобладаващата нагласа и философия, характерна за националността, която представя. Приложена по един и същи начин от диригенти от различни националности, методиката на Чесноков би довела до различен резултат и различна степен на успеваемост. За разлика обаче от техническите и изразни възможности на един хоров състав и неговия диригент, от което зависи високото интерпретаторско ниво, това, което композиторът Чесноков е завещал на хоровото изкуство, е напълно неподвластно на времето. Така че, ако по отношение на практическото приложение на някои от съветите му като теоретик можем да изпитваме известни резерви, то това, което има универсална стойност, е огромното му композиторско наследство и внушението, че високото изпълнителско майсторство изисква пълно отдаване, работа по всеки детайл изцяло в контекста на всички останали детайли и независимо върху какво се работи, неизменно присъствие на чувството за художествена мярка.

Със своето музикалното присъствие в историята на композиторското, диригентското и педагогическото изкуство, личността на Чесноков е свидетелство за това колко е важно композиторът на хоровая музика да бъде наясно със спецификата на изпълнителския апарат, а хоровият диригент да проникне в мисията и посланието на произведението, което работи и да бъде технически наясно как да го постигне. От своя страна диригентът – интерпретатор на хоровото произведение, вървейки по пътя към техническо и изразно свършенство, да прояви персонално отношение към всеки от хористите и в същото време да превърне себе си и тях в един цялостен дишащ, чувстващ и музициращ инструмент. Именно комбинацията от тези ценни качества на изтънен композитор, диригент с фин педагогически усет и човек с богата сетивност и организаторски талант прави Павел Григориевич Чесноков една от най-ярките фигури в историята на хоровото творчество и изпълнителство.

Д-р Боряна НАЙДЕНОВА, диригент на Месен камерен хор „Петър Динев“ при храм „Св. св. Кирил и Методий“ – София

ПРАВОСЛАВИЕТО – СВИДЕТЕЛСТВО ПРЕД СВЕТА

Един древен християнски учител е написал: „Ще дойде време, когато за Църквата, маслото на писателите и ще се окаже по-ценно от кръвта на нейните мъченици“. Думи преувеличени, но подчертаващи една голяма истина. Защото смисълът на думата „свидетелствам“ (Евангелието пред света) има буквално двойно значение: пред света чрез своята прославена смърт (т.е. светиите, б.р.), но пред света свидетелствам за Христос онези християни, които са се сдобили с Живота чрез своята прославена смърт (т.е. светиите, б.р.), но пред света свидетелствам за Христос и тези вярващи, които служат достойно на Божието слово.

Днес Православието ползва щедро своето свято „настояще“, величаво украсено от мъченическата кръв на древни и нови свидетели, но украсено още и от драгоценните камъни на неговата проповед. Средствата за информация – телевизия, радио и печат, просвещават с благата вест на християнството души и сърцата. Само че духовният живот на християнството достига своята най-висока степен на борбеност за извисяване на душите и духовните трудове в стремежа към възвишеното, в общото богослужение – това е най-същественният момент от живота на Православната църква. Този духовен живот се напоява от непрестанните извори на Свещеното Писание и Свещеното Предание.

Но можем да се запитаме: *как живеем ние днес – от най-високия йерархичен чин до най-малкия; какво вършим и как се държим в нашия православен живот?* И нека „влезем“ в живота на светите наши Отци, които живяха, дишаха и пострадаха за нашата вяра. И после нека погледнем навътре в нас – към знанията ни и делата ни...

Светите отци са били и пастири, и интелектуалци. Богослови на екзистенциалното богословие – това, което има връзка с живота, с проблемите на човека. Не с мъртво учебникарство. Тоест, имали са богословие всецяло живо, което произлиза от живота връзка между „екипаж и пътници“ в кораба на спасението, за чието ръководене са нужни дръзновение и смелост, а не предразсъдъци! Смелост не само срещу царе и управници, а и срещу установени като табу църковни порядки на епохата. Светите отци не са били едностранчиви и тесногърди. Притежавали са един широк поглед върху целия живот и това най-добре е изразено в молитвите на светата литургия, където се молим за целия свят.

Духът на светите отци не е бил поместен – местен – и затова именно са наречени „Отци“ – тоест, творци. Те са раждали идеи. Идеи за християнския живот и светоглед.

И питам, първо себе си и после „малки и големи“ съвременни духовни водачи: *ние какво вършим; в какво вярваме; как живеем; какво предлагаме на другите събратя?* „Много“, може да бъде отговорът. Нека направим св. Отци наши приятели, да ги четем и изучаваме, да ги представяме като пример за християнски живот и символ на духовност, добродетелност и социална просвета. Това подражание има перспектива... Тук чрез перото си издава св. Игнатий Антиохийски и ни призовава: „Нека винаги да ставаме по-добри от това, което сме в момента. Научи се да разбираш времента. Което ще рече – да виждаш какво иска от теб Господ зад ежедневието явления в живота“.

А какво вършим всички ние? И как, и защо? Нека се взрем в себе си, макар да ни се струва, че всичко вършим за слава Божия, с жертвена любов...

Протопрезвитер Георги ЦЕЛАЛИДИС, ефимерий при храм „Св. Дионисий Ареопазит“, Атина, Гърция

Превод от гръцки: Силва МАРИНОВА

Павел Григориевич Чесноков (кратка биография)

Павел Чесноков е роден през 1877 г. в семейството на селски диригент в Московка губерния. От детинство той развива музикалната си дарба. От 5-годишен пее в църковен хор и учи музика.

През 1895 г. завършва с отличие Синаodalното училище по църковно пеене, след което работи в различни музикални училища в Москва. През същия период уча в композиране при известните композитори Танеев и Иполитов-Иванов.

От 1900 г. Чесноков става все по-известен като автор на църковна музика и хоров диригент. Той ръководи църковния хор, дава концерти. Неговите произведения се отличават с леко носещ се звук, изпълнявани от големите църковни хорове.

След Октомврийската революция през 1917 г. Павел Чесноков ръководи Държавната Академична хоровая капела, хормайстор е на Большой театър, преподава в Московската консерватория.

След 1928 г. е принуден да ограничи своята диригентска и творческа дейност.

През 1940 г. Чесноков публикува един от най-добрите учебници, посветени на хоровото дело – „Хорът и неговото ръководене“, който е разпродаден в рамките на няколко часа.

През годините на войната 1941-1945 Чесноков не го евакуират. Лишен от купони за хляб, той умира от глад в Москва на 14 март 1944 г.

Композиторът е създал около 500 църковни композиции, които се отличават със съчетаването на традиционното хорово пеене с емоционално изразяване на религиозните чувства. Неговите творби се ползват с популярност и досега – красотата на хармонията и мелодията, чистотата и проникващата в сърцето дълбока искреност пробуждат в душата най-добрите и качества и я окрилят.

Чесноков е наречен „гений на хорвата музика“, който обобщи хилядолетната история на руската църковна музика.

www.pouom.ru

ХРОНИКА

От света

Освещаване на нов български храм във Виена

В първата неделя след Петдесетница – на Всички Светии, в австрийската столица Виена беше осветен по пълния чин нов български православен храм – „Св. Иван Рилски“. Богослуженията бяха оглавени от Негово Високопреосвещенство Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний. В съслужение с него бяха протосингелът му архимандрит Атанасий Султанов, ставр. ик. Юлиан Ангелов, ставр. ик. Иван Петкин – председател на храма домакин, Вторият храмов свещеник ставр. ик. Симеон Минев и протодяконът на Софийска митрополия Иван Петков.

Песнопенията на вечернята и утренията, както и при чина на освещаването, бяха изпълнявани от представителна част от софийския хор „Св. Наум Охридски“ с диригент г-н Андрей Касабов, а на светата литургия – от Виенския смесен хор с диригент магистър Ани Футекова. В помощ на хористите бяха протопсалт Георги Миков и Емил Даков – певци от софийския катедрален храм „Св. Неделя“.

Това е първият български храм в Западна Европа,

който митрополит Антоний освещава по пълния чин. Досега в неговото архиерейско служение храмове са били освещавани само с полагане на антиминс.

Новият храм се намира на партерен етаж в нов жилищен комплекс, но всички се надяват това да не е проблем, а по-скоро възможност да привлече нови хора към православието. Всички гости от България забелязаха, че сред вярващите на богослуженията има и много австрийци, а не само българи.

На 10 юни вечерта беше отслужена вечерня с водосвет, като осветената вода беше използвана за поръсването на църковната утвар и храма при освещаването на следващия ден – Неделя на Всички светии.

В светия престол беше вградена частичка от мощите на св. Емилиан Доростолски. Бяха осветени и антиминси за нуждите на Западно- и Средноевропейската ни епархия. В края на първата св. Литургия, отслужена в новия храм, заедно с анафората бяха раздавани за благословение и парченца от ризата на архиерея, използвана при освещаването.

В словото си след богослужбата митрополит Антоний сподели своята радост от този паметен ден за БПЦ и нейните чедра в австрийската столица. Той изтъкна колко ползотворно може да бъде дългогодишното усърдие във Вярата и упованием на Бога, така щедро възнаградени с новия храм, вдъхващ на всички увереност, сигурност и самочувствие, че не са забравени от Църквата и от българската държава.

Негово Високопреосвещенство подчерта ролята на духовното и пастырско ръководство на отец Иван Петкин и на църковното настоятелство, без чиято усърдна дейност и молитва този храм не би бил готов. Архиерейт пожела на всички радостта, обзела сърцата им в празничния ден на освещаването на храма, да не ги напуска никога, да не забравят пътя към храма, да знаят, че вратите му винаги са отворени за

тях и техните духовни потребности.

Сред официалните гости на празника бяха директорът на дирекция „Вероизповедания“ към Министерския съвет г-н Емил Велинов, който подчерта, че мястото, където българите трябва да търсят помощ в чужбина, не е посолството, а храмът Божий – там можеш да получиш помощ и утеха и от свещениците, и от енорияшите. Присъстваха още: постоянният секретар на Министерството на Външните работи г-жа Елена Шекерлетова (а също и бивш посланик във Виена, сериозно подпомогнала изграждането на новия храм), представителят на местния кардинал Шьонборн – Викарният епископ г-р Хелмут Кретцел, представител на Службата по Вероизповеданията към федералното Канцлерство. Бяха прочетени поздравителни адреси, изпратени от премиера г-н Бойко Борисов, кмета на София г-жа Йорданка Фандъкова, заместник-председателя на политическа партия ГЕРБ г-н Цветан Цветанов, директора на Държавната агенция за българите в чужбина г-н Петър Харалампиев и др.

Новият храм е на адрес: 1120 Wien, Dunklergasse 21 (близо до метростанция Лднгенфелдгасе) и ще е на разположение за всички българи, нуждаещи се от помощ и подкрепа. Сградата на стария храм в посолствения комплекс във Виена ще бъде използвана като място за неделни беседи и други дейности на църковната общност.

Българската православна църковна община (БПЦО) „Св. Иван Рилски“ в австрийската столица Виена е основана през 1967 г., а на 19 май 1969 г. е регистрирана и държавно призната от страна на Република Австрия като субект на публичното право. БПЦО е под юрисдикцията на Светия Синод на Българската православна църква – Българска патриаршия и принадлежи към Българската източноправославна епархия в Западна и Средна Европа със седалище в Берлин, под омофора на Негово Високопреосвещенство митрополит Антоний.

До 1993 г. БПЦО „Св. Иван Рилски“ е ползвала безплатно руския православен храм в трети район, където са служили един път в месеца наши свещеници. През март 1993 г. българският посланик във Виена предоставя помещението в жилищния комплекс на посолството, което църковната община преустройва в молитвен дом. Първата служба тук е на 25 декември 1993 г., а на 24 април 1994 г. е тържественото освещаване от митрополит Симеон. С годните помещения се оказва все по-тясно и вече не отговаря на нуждите на нарастващия брой българи в Австрия.

Строежът на новия храм започва на 17 септември 2013 г. Изграждането му е подпомогнато от българската държава, чрез дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет и Посолството на Република България във Виена. Решаваща е помощта и на частните дарители и организации.

Мартин МИТОВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ за 2017 г.

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Анула Христова

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Тончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSGF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.